

НИНОСЛАВ СТОЈАДИНОВИЋ рођен је у Нишу 20. септембра 1950. год. од оца Добривоја Стојадиновића и мајке Надежде Ђорђевић. Ожењен је и има сина. У Нишу је завршио основну и средњу школу, а 1974. године дипломирао на Електронском факултету. После дипломирања радио је у "Еи-Полупроводници" у Нишу, а 1976. год. прелази на Електронски факултет у Нишу, на коме је 1980. год. докторирао, и изабран у звање редовног професора 1991. год. Шеф Катедре за микроелектронику био је од 1984. до 2005. год. Од 1986. до 1989. год. био је продекан, а од 1989. до 1994. год. декан. Заменик директора истраживачког центра САНУ при Универзитету у Нишу био је од 1991. до 1996. год., а од 2016. год. је председник Огранка САНУ у Нишу.

Био је члан комисија за избор наставника и одбрану докторских дисертација на више светских универзитета (Griffith University, Brown University, Technical University of Athens, Swiss Federal Institute of Technology, De Montfort University, Technical University of Sofia, Banaras Hindu University, итд.), а 1997. год. био је гостујући професор на Technical University of Wien. Од 2001. год. је члан међународних научних одбора Центра за нанотехнологије (Clemson University, USA) и Центра изврности Европске Уније за истраживања микро и нанотехнологије (Technical University Warsaw, Poland). Од 2005. год. је члан Експертске комисије ЕУ за програм ЕС FP7, а од 2008 консултант Научне фондације Владе Тајвана.

Био је главни уредник часописа Microelectronics Journal (Elsevier) у периоду 1993-1995. год. и часописа Microelectronics Reliability (Elsevier) од 1996. год. до 2017. год. Од 2013. год. је главни и одговорни уредник научног часописа Facta Universitatis, Series: Electronics and Energetics (Универзитет у Нишу). Од 2001. год. је члан уређивачког одбора часописа J. Semiconductor Technology and Science (IIEE Korea), а од 2011. часописа Nanoscience&Nanotechnology-Asia (Bentham Science). Био је члан научних и програмских одбора на више од 50 међународних конференција, као и на већем броју домаћих научних скупова.

Од 2001. до 2005. год. био је председник YU IEEE Секције. Од 1994. год. је председник YU IEEE ED/SSC Подружнице. У периоду 2002.-2013. год. био је главни уредник часописа EDS Newsletters. Од 2001. до 2005. год. био је члан Административног комитета IEEE Друштва за електронске направе (EDS) и његов копредседник за Европу, Африку и Блиски Исток. За изузетног предавача EDS Друштва изабран је 1996. год., у звање IEEE Senior Member 1998. год., а у звање IEEE Fellow 2003. год. Од 2001. до 2005. год. био је председник председништва Друштва за ЕТРАН-а. У периоду 1984.-1991. год. био је члан више експертских група за израду стратегија развоја микроелектронике и електронике на нивоу Србије и Југославије.

Академик Стојадиновић је 1988. год. основао Катедру за микроелектронику и формирао три научно-истраживачке лабораторије. Под његовим руководством одбрањено је 48 дипломских радова, 13 магистарских теза и 17 докторских дисертација. Реализовано је 8 међународних и 16 националних пројеката. Његово вишегодишње ангажовање у организацији међународне конференције о микроелектроници - МИЕЛ допринело је да ова значајна конференција постане један од најзначајнијих научних скупова из те области у Европи и нађе се на листи . IEEE конференција.

Аутор је или коаутор 96 научних радова (9 по позиву/прегледних) у реномираним међународним часописима са SCI, као и 185 радова (23 по позиву) у зборницима радова међународних и националних научних скупова. Објавио је и четири поглавља у међународним монографијама Computer Engineering Handbook и Digital Design and Fabrication (CRC Press, САД), Micro Electronic and Mechanical Systems (IN-TECH Press, Boca Raton) и Bias Temperature Instability for Devices and Circuits (Springer). Његови научни радови цитирани су више од 530 пута у публикацијама међународног значаја других аутора. На основу његових фундаменталних и

примењених истраживања до сада је реализован низ технолошких решења, од којих је 6 примењено у полупроводничкој индустрији код нас и у свету.

Академик Стојадиновић имао је значајне политичке и дипломатске активности. Био је посланик у Народној скупштини Републике Србије (1997-2000.), посланик у Скупштини Државне заједнице Србија и Црна Гора, и њен представник у Парламентарној скупштини Савета Европе (2004-2006.), потпредседник Народне скупштине Републике Србије (2014-2016.). Био је амбасадор Републике Србије у Краљевини Шведској (2005-2011.) и Босни и Херцеговини (2011-2013.).